

26.3.65, יום ו' כב' אדר ב'

הודיעו לי שמת מיכאל, הלוויה או היום אה"צ או ביום א' 4 אה"צ.

הגיעו 50 נשי הדסה ואישיהן. שיחה של שעתיים על חינוך, לימוד הנך

(זה חוג לומדות הנך) היסטוריה יהודית, יחודה, ערכים יהודים ואונשיים.

נוכח גם גבריהו.

- הודיעו כי הלוויה ביום א'.

27.3.65, שבת

כתבתי מכתב חשובה לאפרים דייזנר על מאמרו בקובץ קבוצו (רמת יוחנן)

על הפרשה.

בחנתי ההבדל שבין עשרה הדברים בשמות (כ' 2 - 14) ודברים (ה' 6-18),

ההבדל העיקרי על שמירת השבת. בשמות הנימוק "כי ששה ימים עשה ה' את השמים

וכו", על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו". בדברים אין זכר לבריאת הארץ אלא:

"למען ינוח עבדך ואמתך כמוך. וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים וכו' על כן צוך

ה' אלוקיך לעשות את יום השבת. שאר השינויים קלים (אמנם בשמות כג 12 נאמר:

ששה ימים תעשה מעשיך וביום השביעי חשבת למען ינוח שורך וחמורך וצא וינפש

בן אמתך והגר

בדברים חוזר הצו לשתף הבן, הבת, העבד, האמה והלו, ובכמה מקומות גם

הגר, היתום והאלמנה – בשמחת החגים (דברים יב' 12, טז 11-12, 13).

בדברים גם נאמר: "לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות,

איש בחטאו יומתו (כ"ד 16). פסוק זה מצוטט גם במלכים ב' יד' 6, ע"י מלך

אמציה.

ביחזקאל נאמר: הנפש החטאת היא חמות (יח' 14) ועוד: הנפש החטאת היא

חמות, בן לא ישא בעון האב, ואב לא ישא בעון הבן, צדקת הצדיק עליו תהיה

ורשעת הרשע עליו תהיה (שם 20). ביהושע ז' 24 כאילו נאמר ההיפך, אבל גם

רשי וגם רלבג מפרשים שהבנים של ענן לא נענשו, אלא ראו ענשו של ענן.

28.3.65, יום א' כד' אדר ב'

באו אצלי אנשי סלביזיה צרפתית ורצו לקלוס מתוך חשיבה של דקה אחת איך

קמה ישראל ומה יעודה. הוא קלט חשובתי בשלוש לשונות: עברית, צרפתית, אנגלית.

אמרתי תקומת ישראל היא פרי מורשת התנך ונביאי ישראל ותקוות עמנו מאות בשנים

וגם של התעוררות המצפון האנושי נוכח סבל העם היהודי וביחוד לאור השואה

הנאצית שהשמידה שני שלישי יהדות אירופה. אנו מאמינים שישראל המחודשת תתרום

לחיזוק השלום בעולם ולעזרת העמים החדשים באפריקה ובאסיה. – הוא השמיעני

מההקלטה דברי פסן, צורצ'יל, די-גול.